

Het begin van een partij

Het begin van de partij is wel eens vaker onderwerp van een schrijfsel geweest. Het terrein rond spel en arbitrage is nu eenmaal een beetje beperkt dus is het onvermijdelijk dat onderwerpen soms terugkomen. Zo aan het begin van een jaar, dat vaak gepaard gaat met goede voornemens, leek het me aardig om het begin van een partij weer eens onder de loep te nemen. Laten we ons eens voornemen om voortaan zo correct mogelijk te beginnen.

Op welk moment begint een partij? Laten we het Spel en Arbitrage Reglement (SAR) er eens op naslaan. Art. 5201. Ook het begin van een partij is aan regels gebonden. Tossen, inspelen, trekken. In die volgorde. De partij is begonnen nadat de arbiter de spelers

heeft, mag bepalen wie als eerste inspeelt. Niet zelden zie je dat de spelers onderling in goede harmonie afspreken wie als eerste inspeelt. Bijvoorbeeld omdat de een al gereed is maar de ander nog niet. Komen de spelers er samen uit, dan in het formele tossen natuurlijk niet nodig. Maar het kan ook voorkomen dat beide spelers als laatste willen inspelen. Dan bepaalt de arbiter via het tossen wie de keuze heeft. Ook heb ik wel gezien dat bij sommige wedstrijden de arbiter gewoon als vaste regel het tossen toepast. Ook daar is niks mis mee. Komen de spelers er onderling uit hoeft het niet maar het mag natuurlijk altijd wel. Waar het om gaat is dat, als de spelers er samen niet uitkomen, er een regel voorhanden is die niet aan discussie onderhevig is. Duidelijk is dus, dat de taak van de arbiter hier al begonnen is.

Het volgende artikel is 5202, inspelen en keuzetrekstoot. Iedere deelnemer mag na het tossen gedurende vier minuten inspelen. Vaak merk ik dat lang niet iedereen er van op de hoogte is hoe lang je mag inspelen. Dat is voor elke speler vier minuten. Na drie minuten hoort de arbiter te waarschuwen dat de speler nog een minuut inspeeltijd heeft. Vanaf dat moment mag de speler nog driemaal een acquitstoot uitvoeren. Blijft hij echter

nog 'gewoon inspelen', dan mag hij de acquitstoot natuurlijk geen drie keer meer doen. Maar twee, een of zelfs helemaal niet, afhankelijk van de tijd die hij nog heeft binnen de toegestane vier minuten. Zijn de vier minuten dan om, dan waarschuwt de arbiter de speler dat zijn inspeeltijd voorbij is en geeft vervolgens de andere speler toestemming om in te spelen. Weer dezelfde gang van zaken. Maar al te vaak zie ik dat door spelers niet al te respectvol met het inspelen omgegaan wordt. Het is natuurlijk allemaal wat vrijer dan tijdens het verdere verloop van de partij. Tijdens het inspelen mogen de spelers de ballen aanraken zoveel ze dat willen. Dat is ook nodig, want vaak richt je je met het inspelen toch op bepaalde stoten en figuren die je bewust zo neerlegt. Nadat de arbiter heeft gezegd dat de inspeeltijd voorbij is, mogen de spelers geen bal meer aanraken. De goede arbiter zal daar op toezien.

Een ander aspect van het inspelen door de spelers is het opbouwen van concentratie. Dit is een maar al te vaak ondergewaardeerd aspect. Zo vaak zie ik dat de ene speler aan het inspelen is, eigenlijk is hij dus al bezig met een deel van de partij, maar dat de andere speler hem vaak afleidt, dus belet om goed te concentreren, door hem gewoon te blijven aanspreken. Of nalaat om bij de tafel voldoende ruimte te geven om goed geconcentreerd bezig te zijn. Ook hier heeft de arbiter een taak. Door er op toe te zien dat de spelers tijdens het inspelen niet afgeleid worden, geeft hij ze een optimale kans om goed te presteren.

Piet Verhaar
pietvangerte@hotmail.com

voor het uitvoeren van het tossen heeft uitgenodigd. Wat is dat 'tossen'? Dat is om te bepalen wie van de spelers als eerste gaat inspelen. Bij het tossen neemt de arbiter een muntstuk of een ander klein voorwerp in een hand en laat vervolgens een van de spelers een hand kiezen. De speler die de hand met het muntstuk

